

– Når livstruende skader er avdekket og de mest kritiske pasientene er tatt hånd om, var det tid til litt enklere sårstell og omsorg.

(Daniel Aubert)

– Det er lov å smile til fotografen selv om hverdagen er preget av det dypeste alvor, sier Daniel Aubert.

LIVREDDER I KRIGSSONEN

Et år er gått siden Daniel Aubert (31) kom hjem fra frivillig hjelpearbeid i Mosul – inntrykkene sitter fortsatt hardt i kroppen.

– Alt er dødt. Tørr død sand. Ingen planter eller fugler. Ødelagte kropp. Triste mennesker. Den tørre luften. Det er død i den også, sier den tidligere livredderen og nyutdannede legen Daniel Aubert til Livredderen.

To uker i fjor sommer var nesoddingen Daniel Aubert stasjonert som medic på et traumestabiliseringspunkt (TSP) i krigssonen i Mosul i Irak, drøye 1500 meter fra frontlinjen. Oppgaven var å prøve og holde folk i live frem til sykehuset.

Den tidligere livredderen fra Nesodden så flere titalls mennesker dø mellom hendene på helsepersonellet. Dette har gjort sterkt inntrykk.

SERC

Det begynte på Nesodden som ung gutt i Sjøstjerna Svømme- og Livredningsklubb.

– Det er kanskje ikke helt overraskende, men SERC (Red. anmerk. realistisk redningsøvelse) i norgesmesterskapet har hatt betydning for veivalget, sier Aubert.

Allerede med forberedelser til SERC og HLR-delen i NM fikk han erfare nytten av drilling og øving. Dette har han tatt med seg videre og har virkelig dratt nytte av kunnskapen. Dette gir et mye bedre grunnlag for å lykkes under stress. 31-åringen ble norgesmester i livredning to ganger i ungdomsklassen, deretter gikk ferdien til Hærens befalsskole og sanitetsbataljonen. Her lærte han grunnleggende behandling av syke og sårede. Deretter tre år med ingeniørstudier ved NTNU.

– Under ingeniørstudiene fikk jeg kallet tilbake, sier han beskjedent.

Så ble det seks år med medisinstudier, og i vår var han ferdig utdannet lege – med pålagt turnus i Harstad september 2018. Aubert er også autorisert ambulansearbeider og arbeidet ved ambulansetjenesten i Trondheim under studiet.

FULL FART FRA START

I Irak fikk han en opplevelse av å se død og maltraktete kropp på nært hold, og mener eksplosjonsskader var det verste. Irak er fulle av improviserte bomber som er laget under primitive forhold, men som dreper og lemlestet effektivt. Det er ofrene fra disse, selvmordsbombere og allierte bomber han var med å motta.

– Her handler det også om drill, men på eksplosjonsskader blir det voldsomt, sier han og tilføyer at personalet nesten ble glade når pasientene «bare» hadde skuddskader.

De klarte å stabilisere en pasient med ti skuddhull og det gav gjengen en opptur i deres ellers håpløse jobb.

– I alle fall gav vi han en sjanse ved å holde han i livet til NATO-sykehuset, der noen av de fremste traumekirurgene i verden arbeider, sier han.

DØENDE BARN

Den nyutdannede legen mener behandling av døende barn med ødelagte kropp er grusomt, men å se foreldrenes sorg ved behandlingssengen gjør sterkest inntrykk.

– På forhånd hadde jeg visualisert og mentalt forberedt meg i møte med disse skadde kroppene. Å motta barn i 10–14 årsalderen som hadde fått fjernet en nyre for organsalg fordi foreldrene angivelig støttet IS var helt forferdelig. Det ga en skikkelig støkk og grusomheten kom til et nytt nivå som jeg var

helt uforberedt på. Det ble fortvilelse og sinne om hverandre, sier han.

IKKE BLØ I HJEL

Arbeidsforholdene var av den enkle sorten, i et bombet og forlatt slaktehus hadde de rigget seg til med åtte senger og begrenset medisinsk utstyr. Han forklarer at hovedfokuset ved en TSP er å gi basal førstehjelp. Dette er å holde frie luftveier, opprettholde ventilasjon og jobbe for at pasientene ikke skulle blø i hjel på stedet.

– Bortsett fra den direkte pasientbehandlingen var det minst like viktig å prioritere hvem som skulle raskest og først med ambulansene videre til sykehuset, sier han.

HENGT I LYKTESTOLPER

Den såkalte islamske staten (IS) – eller Daesh – er en militant islamistisk gruppe i Irak som tok kontroll over deler av landet. Deres krigføring sendte mange i døden på grusomme måter.

– Var du noen gang redd de to ukene du tilbrakte ved TSP-en?

– Det var et bakholdsangrep fra IS som kom veldig nærme vår posisjon to netter og da kjente jeg en maktesløshet og redsel uten like, sier han.

Dagen etter angrepet hadde de irakiske soldatene hengt opp

⚡ Her prøver helsepersonell forgjeves å gjenopplive et lite barn etter et granatangrep. Selv om prognosen er ekstremt dårlig gjorde vi et forsøk

noen av de drepte IS-soldatene etter bena i lyktestolper midt i veikrysset noen hundre meter ned i gaten til spot og spe for IS-sympatisører.

IKKE TRYGGE

– Vi kunne ikke bare henge opp et rødt kors og tro at vi var trygge på sykehuset, sier han og forteller at de fikk hjelp fra irakiske soldater mot aggressive IS-krigførere.

– IS sparer ikke et sykehus med tydelige røde kors, sier han og forteller at de bruker droner som peiler inn strategiske mål. Så skyter de i etterkant eller slipper granater fra dronene.

I en nabolandsby ble en ambulanse kidnappet av IS mens han var der.

Daniel Aubert sier at situasjonen oppleves som surrealistisk og angsten steg i takt med skuddsalvene som nærmet seg. Og legger til at Verdens helseorganisasjon (WHO) hadde det overordnede ansvaret for koordinering av den humanitære innsatsen i Irak.

– Tankene mine går til de som bor midt i krigssoner og til daglig må leve med en overhengende fare for å bli truffet av en kule eller bombe i sin egen seng, avslutter han.

For informasjon om organisasjonen Aubert reiste med, besøk www.cadus.org

⚡ Aubert gir nyankomne en situasjonsrapport.